

lede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at Statistisk Aarvog, der jo er et af Hovedresultaterne af Statistisk Departements Virksomhed, paa Retsplejestatistikens Omraade synes mindst noget misvisende. Der er dér en Tabel, Nr. 123, som maa bibringe de Folk, der læser den, et ganske ukorrekt Indtryk af de forskellige Retters Arbejde. Det er saa galt, at da jeg saa disse Tal, kunde jeg øjeblikkeligt se, at de maatte være gale, uden at have noget som helst Materiale til Raadighed til Bedømmelsen af dem. Derefter har jeg undersøgt Tallene, og det viser sig, at de er gale. Naar der f. Eks. staar, at Antallet af afgjorte borgerlige Retssager, som er forberedt ved Vestre Landsret, er 224, saa er dette galt. Der er blevet afgjort 310 Sager, og deraf er forberedt ved Underretten 218. Saaledes maa efter Retsplejelovens Bestemmelser nødvendigvis Forholdet være. Og saa for Højesterets Vedkommende, for at nævne et andet Punkt, er Tallene urigtige, idet der opgives et samlet Antal Sager af 214, hvoraf 114 fra Østre Landsret og 40 fra Vestre Landsret; derefter skulde derfalde ca. 60 paa Søndre Landsret. Det er absolut urigtigt. Om Søndre Landsret giver Statistikken overhovedet ingen Oplysning; man kan overhovedet ikke se, at der findes nogen Søndre Landsret. Saaledes kunde jeg fortsætte, men jeg antager, at disse Eksempler maa være tilstrækkelige til, at man tager op til Overvejelse at skabe et bedre Grundlag for denne Bog, som vi alle sammen bruger bl. a. i vore Fægtninger i denne Sal, og som derfor gerne skulde være paalidelig.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa et Spørgsmaal, som er forelagt vor Gruppe af Handelsstandens Repræsentanter, nemlig dette, at Brugsforeningerne her i København, efter hvad der skal være konstateret vidnefast, saa at sige alle sælger til Ikke-Medlemmer, og at dette formentlig maa have Konsekvenser for de paagældendes Skatteansættelse. Dette, at Brugsforeningerne har 94 Udsalg her i København, er jo heller ikke helt rigtigt, hvis det er den samme Forretning, der har dem.

Den Tale, som den højtærede Landbrugsminister holdt forleden Dag, antager jeg vil blive besvaret af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Drachmann, og jeg skal derfor ikke opholde mig længe ved den. Men et enkelt Punkt kunde jeg dog ønske at fremdrage. Det er det, hvor Landbrugsministeren taler om, at vi ikke her i Landet har særlig gode Vilkaar for Landbruget, og at vi ikke har særlig dygtige Landbrugere.

Desuagtet staar vort Landbrug meget højt, og man kunde virkelig fristes til at spørge, om Landbruget er hævet over den almindelige Aarsagslov, eller hvorledes Sammenhængen er hermed. Jeg vil benytte dette til at pege paa, at naar man saa ofte fra visse Sider hører fremhævet, at Landet ikke har naturlige Betingelser for Industri, saa er efter den højtærede Landbrugsministers Mening netop Landbrugsindustrien et udmærket Eksempel paa, at der her i Landet kan drives en endogsaa særlig fremragende Industri, uden at der foreligger særlig gode Betingelser derfor, og til og med uden at de paagældende, der driver den, er særlig dygtige — hvad jeg for øvrigt mener er ganske urigtigt; jeg mener, at den højtærede Landbrugsminister her har udvist en alt for stor Beskedenhed for det Erhvervs Vedkommende, som han repræsenterer.

Den højtærede Statsminister sagde med Hensyn til Importreguleringen, at Regeringen til April Maaned vilde staa frit overfor dette Spørgsmaal, og den højtærede Handelsminister tilføjede, at Loven ikke kunde ventes forlænget. Jeg tror, at disse Udtalelser, naar de sættes sammen, vil kunne virke ubehøvet ind paa det, der tilsigtes opnaaet ved Importreguleringen, og jeg vil derfor meget gerne fremkalde en Udtalelse fra den højtærede Regering til Klaring af dette Spørgsmaal. Det er ganske vist ikke aktuelt i Øjeblikket, men det maa dog antages at indvirke paa de paagældende Industriers Dispositioner frem i Tiden. Det, jeg kunde ønske at sige om dette Spørgsmaal, er, at hvis Forholdene til April kommer til at ligge saaledes, at de paagældende Industrier stadig er nødstedte — ved nødstedte mener jeg altsaa, at den udenlandske Konkurrence ligger som hidtil — og det viser sig, at de Forholdsregler, man har gennemført, har virket heldigt, saaledes at de har skaffet Folk i Arbejde, og hvis dertil kommer, at Importreguleringen paa disse Omraader ikke har gjort Landbruget nogen som helst Skade, saa kan jeg ikke se andet, end at saa maa Forholdene virkelig være stærke nok til at overvinde de Betæneligheder, som man til sin Tid maatte have, ligesom de har vist sig en Gang at have været stærke nok til at overvinde disse Betæneligheder.

Det ærede Medlem Hr. Rode har overfor denne Sag taget en Stilling, som gentagne Gange har været berørt, og som jeg synes endnu en Gang maa berøres, fordi den efter min Mening er af saa stor Betydning for den Stilling, man fra visse Sider indtager